

henlægges tilstrækkelig Kapital ikke blot til dens fremtidige Vedligeholdelse og Drift, men ogsaa til, hvad det vilde koste straks at sætte Kirken i dens nuværende Skikkelse i fuldstændig god Stand“, ganske holde sig indenfor, hvad der efter det foranførte bør paalægges Tiendeejeren. Imidlertid ses det af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Hensigten med den anførte Bestemmelse alene har været, „at Afløsningen ikke bør blive billigere for Tiendeejeren, fordi muligvis noget af den Bekostning paa Kirken, der rettelig paahviler ham, gaar ind under Udgifterne ved Udvidelsen“. Udvalget har dog for en Sikkerheds Skyld anset det for rigtigt efter de foran citerede Udtryk at tilføje Ordene „overensstemmende med Kirkesynslovgivningens Regler“, idet man derved vil fremhæve, at der ikke er tilset nogen Udvidelse af Tiendeejerens Forpligtelse udover, hvad der paahviler ham efter Synsloven.

Idet man dernæst kan tiltræde Forslagets Bestemmelse om, at Størrelsen af Kirketiendeejerens Vedligeholdelsespligt paa det angivne Grundlag skal fastsættes af den i Lov om Tienders Afløsning af 15. Maj 1903 § 23 omhandlede Kommission, har man tilføjet en Bestemmelse om, at hvor Ejendomsretten over Kirken i Medfør af forannævnte Lovs § 25 helt eller delvis er overgaaet til Ejerne af de tidligere tiendeplichtige Ejendomme, fastsættes Afløsningssummen til det Beløb, der i Henhold til den i sin Tid afsagte Kommissionskendelse findes henlagt til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse og Drift; imod at Kirken afleveres i saadan Stand, som anses forvarlig af Synet.

I disse Tilfælde synes det ufornuddent at afholde en ny Kommissionsforretning, idet den tidligere Fastsættelse af Vedligeholdelse summens Størrelse netop er sket efter de samme Regler, som det efter Lovforslaget paatænkes at anvende, naar Kirken ejes af en privat Tiendeejer.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvorledes Udgifterne til Udvidelsen skulle afholdes, er Udvalget enigt i, at Sta-

ten bør træde hjælpende til, naar Kirken ikke selv er i Stand til at udrede disse, og man har foreslaaet straks i § 3 at udtale dette ved den nedenfor anførte Tilføjelse til § 3, 1ste Stykke.

Med Hensyn til Størrelsen af Statens Tilskud kan man give Forslaget sin Tilslutning, for saa vidt som dette sætter Maksimum heraf til Halvdelen af Udgifterne, men ligesom det kun bør fordres som Betingelse for, at Staten skal træde hjælpende til, at Kirken ikke er i Stand til at afholde Udgifterne ved Udvidelsen, „uden at dens Midler derved blive utilstrækkelige til at afholde de nødvendige Udgifter ved Kirkens fremtidige Vedligeholdelse og Drift“, saaledes bør paa den anden Side Statens Tilskud ikke være større, end hvad Kirken, naar henses hertil, kommer til at mangle, dog med den i Lovforslaget fastsatte Begrænsning, at Staten aldrig skal bidrage mere end Halvdelen af samtlige Udgifter ved Udvidelsen. Af Hensyn hertil har man stillet de nedenanførte Ændringsforslag til § 4:

Da de Forhold, der have foranlediget Lovforslagets Fræmsættelse, ikke finde Anvendelse paa Færøerne, stilles Forslag om Tilføjelse af en ny § 6, hvorefter Loven ikke skal gælde for Færøerne.

I Henhold til ovenstaaende Bemærkninger indstiller Udvalget Lovforslaget til Vedtagelse med følgende

Ændringsforslag:

Til § 3.

1) I første Stykke efter Ordet „Menigheden“ tilføjes: „og Statskassen, for saa vidt Kirken ikke selv er i Stand til at bekoste Udvidelsen (jfr. § 4)“.

2) I andet Stykke, 2det Punktum, 4de Linie; tilføjes efter Ordene „fuldstændig god Stand“: „overensstemmende med Kirkesynslovgivningens Regler“.

3) I 2det Stykke mellem 2det og 3die Punktum indskydes et nyt Punktum, saalydende: